

[Forsvarsministeren]

lig. Jeg tror det heller ikke. Det kan dog ikke forhindre, at jeg altid lytter med interesse til hr. Pelle Voigts argumentation; jeg behøver ikke af den grund at være enig i den.

Når hr. Pelle Voigt nu ved flere lejligheder fremhæver, at EF's toldregler for import af forsvarsmateriel skulle være så u hensigtsmæssige, at man kan importere whisky toldfrit til forsvarret, vil jeg gerne have et eksempel på, at det skulle have fundet sted i Danmark, for så vil jeg selvfølgelig være meget opmærksom på det. Jeg føler, det er vigtigt, at man i EF-landene fortsat kan importere de vigtige bestanddele til vort forsvarsmateriel, som vi har brug for, uden at skulle betale told for det. Men som hr. Pelle Voigt siger, foregår der overvejelser i EF-regi med hensyn til, hvor afgrænsningen ligger imellem, hvad der er forsvarsmateriel, og hvad der er andre ting. Men jeg synes, at hr. Pelle Voigt burde, når han giver disse eksempler fra Folketingets talerstol, også være i stand til at levere bevis på rigtigheden af det, han taler om, og at det altså er relevant i forhold til det danske forsvar; det er navnlig det sidste, jeg beder om.

Jeg takker hr. Sønderby for de positive bemærkninger om redegørelsen og ikke mindst for det, der blev sagt om hjemmeværnet. Jeg synes, hjemmeværnet er noget vigtigt. Man vil også se, at vi fra regeringens side har lagt vægt på fortsat at være i stand til at leve op til det princip, at alle egnede, som søger optagelse i hjemmeværnet, kan blive uddannet, og at vi i øvrigt skal prøve at sikre baggrunden for hjemmeværnets virke også gennem en fornuftig fornyelse af det materiel og den udrustning, som hjemmeværnet også baserer sit virke på.

Fru Annette Just var inde på sit ønske om et bredt forlig – altså et ønske, som regeringen deler. Vi kunne ikke være væsentlig mere specifikke i vores redegørelse her – Folketinget forudsætter, at 12 maskinskrevne sider er længden på en redegørelse – men jeg takker for den forståelse, der er for vore muligheder for at gå i enkeltheder, og jeg takker for den principielle tilslutning til værnepligtslønreformen. Også fru Annette Just er velkommen til at give rationaliseringsideer, som selvsagt vil blive behandlet.

Hr. Arne Melchior talte om forholdene i Østeuropa, og dermed gav han jo i virkeligheden også indgangen til den del af regeringens redegørelse, der omhandler vort ønske om uændre-

de styrkemål i den periode, vi her vurderer, nemlig 1989, 1990 og 1991. Der er den sammenhæng imellem det, som hr. Arne Melchior sagde, og den konklusion, regeringen har draget med hensyn til at opretholde målene.

Jeg skal ikke gå ind i den historiske situation i 1976 vedrørende værnepligtslønnen, måske bare lige bemærke, at jeg meget godt ved, at det var Socialdemokratiet, CD og Kristeligt Folkeparti, som vedtog værnepligtslønnen dengang, og at den havde den påtegning fra Venstre og De Konservative, at man fandt, at man i så fald burde tilføre forsvarret nogle midler for at få tingene til at hænge sammen. Det gælder så selvsagt også, når man går den anden vej, og jeg er meget sikker på, at hr. Arne Melchior, når vi kommer igennem drøftelsen af enkelthederne om værnepligtslønreformen, vil sande, at der her er en udmærket økonomisk sammenhæng også i forhold til forsvarrets formål og opgaver.

Derfor vil jeg i virkeligheden tage hr. Arne Melchiors betragtninger i dag som en tilslutning til værnepligtslønreformen; jeg er overbevist om, at det vil lykkes i en god dialog med hr. Arne Melchior at vinde hans forståelse for fornuften i forslaget.

Hr. Kofod-Svendsen var inde på værnepligtslønreformen med en positiv holdning, og hvad angår spørgsmålet om den personlige udrustnings betydning, tror jeg, det er en rigtig betragtning; jeg tror, det vil være rigtigt også at finde nogle eksempler i den kommende løsning, som kan tilgodesee det synspunkt.

Hr. Duetoft advarede imod, at man fra politisk side havde en meget detaljeret indflydelse på udformningen. Et stykke ad vejen er jeg enig med hr. Duetoft; eksemplet med Stinger-missilerne, som aldrig blev købt, er vel illustrerende, og eksemplet med byggesagen fra Østerbrogades Kaserne, som af andre grunde ikke kunne passere Finansudvalget, er et andet eksempel.

Jeg ønsker altså en bred politisk tilslutning til forsvarrets udbygning og indretning i disse år. Samtidig må vi søge at være så bevidste over for det formål, vi her står over for, at vi ikke pålægger hinanden at være enige ud i hver eneste detalje, for så risikerer vi at forskertse vores fælles formål.

Hans Hækkerup (S):

Det lykkedes forsvarsministeren, stik mod sin natur, at gøre en enkelt polemisk bemærk-